

Finnish
The Exposition of the Seven Church Ages
Chapter 10: A Resume of the Ages
CAB-10

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Esitys seitsemästä seurakuntajaksosta

Luku 10: Seurakuntajaksojen yhteenveto

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Luku 10: Seurakuntajaksojen yhteenveto

Sentähden, että tutkistelumme on ollut Ilmestyskirjan seitsemän seurakuntajakson jae jakeelta tapahtuvaa selitystä, emme ole muodostaneet yhtenäistä, historiallista kuvaa seurakunnasta siinä määrin kuin meidän olisi tullut tehdä. Sen vuoksi on tarkoituksemme nyt tässä luvussa, alkaen Efeson seurakuntajaksosta, seurata seurakuntaa ja sen historiaa kautta kaikkien seurakuntajaksojen sellaisena, kuin Jumalan Henki antoi sen Johannekselle. Emme niinkään lisää uutta aineistoa, vaan teemme yhteenvedon siitä, mitä olemme käsitelleet aikaisemmin.

Tutkistelumme perusteella olemme jo oppineet, että Ilmestyskirjasta on suuri osa täysin väärinymmärretty, koska emme ole aikaisemmin tiedneet, että seurakunta, josta ja jolle tässä puhutaan, ei viittaa vain puhtaaseen, valittuun seurakuntaan, Kristuksen ruumiiseen, morsiameen, vaan tässä puhutaan koko sille joukolle, jota kutsutaan kristityiksi; olkootpa he sitten todellisia kristittyjä tai pelkkiä nimikristittyjä. Kuten koko Israel EI OLE Israel, siten EIVÄT myöskään kaikki kristityt OLE kristittyjä. Siten me olemme oppineet, että seurakunta koostuu kahdesta viinipuusta, todellisesta ja väärästä. Nämä kaksi viinipuuta ovat kahden erilaisen hengen vaikuttamia. Yhdellä on Pyhä Henki, kun taas toinen on puettu antikristuksen hengellä. Molemmat väittävät tuntevansa Jumalan ja Jumalan tuntevan heidät. Molemmat ilmoittavat puhuvansa Jumalan puolesta. Molemmat uskovat tietyt, hyvin periaatteelliset totuudet ja ovat taas eri mieltä toisissa. Mutta koska molemmat kantavat Herran nimeä, ja heitä kutsutaan *kristityiksi* (Kristuksen mukaan), ja kantaen tällaista nimeä ilmeisesti väittävät olevansa Hänen sukulaistansa (Jumala kutsuu sitä avioliitoksi), Jumala nyt pitää molempia vastuullisena itselleen ja siksi puhuu kummallekin.

Edelleen olemme oppineet, että nämä kaksi viinipuuta kasvavat vierekkäin seurakunta jaksojen loppuun asti, jolloin molemmat kypsyvät ja molemmat korjataan sadonkorjuussa. Väärä viinipuu ei tulisi voittamaan oikeata viinipuuta, mutta myöskään oikea viinipuu ei kykenisi tuomaan väärää viinipuuta pelastamaan suhteeseen Jeesuksen Kristuksen kanssa.

Olemme oppineet sen mitä hämmästyttävimmän totuuden, että Pyhä Henki saattaa langeta ja lankeaakin uudestisyntymättömän, väärän viinipuun kristittyjen ylle ja tulla ilmi voimallisesti erilaisten ihmeiden ja merkkien kautta, aivan kuten Juudaksella oli määrätty palvelustehtävä Pyhässä Hengessä, vaikka hänestä itsestään sanottiin selväpiirteisesti, että hän oli perkele.

Nämä näkökohdat mielessä ryhdymme kuvaamaan seurakuntaa eri seurakuntajaksojen läpi.

Seurakunta syntyi helluntaina. Kuten ensimmäinen Aadam sai morsiamen puhtaana Jumalan kädestä ja oli tahrattomana lyhyen ajanjakson, samoin sai Kristuskin, viimeinen Aadam, morsiamen puhtaana ja raikkaana helluntaina; ja hän pysyi erottuneena ja tahrattomana jonkun aikaa. Ap.t. 5:13: "Eikä muista kukaan uskaltanut heihin liittyä, mutta kansa piti heitä suuressa kunniassa." ja Ap.t. 2:47: "...kiittäen Jumalaa ja ollen kaiken kansan suosiossa. Ja Herra lisäsi heidän yhteyteensä joka päivä niitä, jotka saivat pelastuksen." Kuinka kauan tämä jatkui, me emme tiedä, mutta eräänä päivänä, aivan niinkuin saatana kiusasi Eevaa ja vietteli hänet, niin myöskin seurakunta tuli saastutetuksi, kun antikristuksen henki tuli siihen sisälle. 1. Joh. 4:3: "...ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa." Jeesus sanoi ensimmäisen seurakunta jakson morsiantaan tarkoittaen: Ilm. 2:4-5: "Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi. Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee

niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta." Seurakunta oli jo tuossa ensimmäisessä jaksossa "langennut nainen". Kuten saatana oli saanut Eevan ennen Aadamia, niin nytkin saatana vietti seurakunnan, Kristuksen morsiamen, ennen "Karitsan hääateriaa". Ja mikä sitten aiheutti lankeemuksen seurakunnan keskuudessa? Mikä muu kuin Ilm. 2:6, "NIKOLAIITAIN TEOT". Jo ensimmäinen seurakuntajakso oli kääntynyt seuraamasta puhdasta Jumalan Sanaa. He kääntyivät pois siitä Jumalan vaatimuksesta, että seurakunnan tulee olla ehdottomasti Hänestä riippuvainen (riippuvainen kokonaan Jumalasta täyttääkseen Hänen Sanansa alusta loppuun ilman inhimillistä hallintoa) Nikolaiittain oppiin, joka organisoii inhimillisen hallinnon seurakunnan sisällä, ja joka kaikkien muiden hallitusten lailla säätää lakeja ihmisille, He tekivät täsmälleen sen, mitä Israel teki. He ottivat inhimillisen hallituksen tuomat edut mieluummin kuin Sanan ja Hengen.

Kuolema oli astunut sisään. Kuinka tiedämme sen? Emmekö kuulekin Hengen äänen tuolla ensimmäisellä seurakuntajaksolla kutsuvan jokaista, joka haluaa kuulla: "Hän, joka voittaa, minä annan syödä *elämän puusta*, joka on Jumalan paratiisissa." Seurakunta oli jo siemaissut liian syvästi kuoleman puusta (tai kirkkokunnallisesti väärästä viinipuusta), jonka loppu on tulinen järvi. Mutta nyt ei ole keruubia leimuavan miekan kanssa vartioimassa elämän puuta. Jumala ei nyt poistu seurakunnan keskeltä kuten Hän poistui Eedenistä. Oi, ei, Hän tulee olemaan seurakuntansa keskellä koko ajan viimeiseen seurakuntajaksoon asti. Siihen asti Hän kutsuu kaikkia tulemaan.

Olkaamme nyt varovaisia tässä kohden. Tämä sanoma seurakunnalle, joka on Efesosssa, ei ole sanoma varsinaiselle paikalliselle Efeson seurakunnalle; se on sanoma SEURAKUNTAJAKSOLLE. Ja tämä jakso piti sisällään totuuden siementä ja väärää siementä täsmälleen siten kuin on kuvattu vertauksessa vehnästä ja lusteesta. Seurakuntajaksot ovat pelto, ja siinä ovat vehnä ja valhevehnä eli luste. Väärä seurakunta organisoitui eli kirkollistui, inhimillisti seurakunnan johdon ja Sanan sekä taisteli todellisia kristittyjä vastaan.

Valhevehnä kukoistaa aina paremmin kuin vehnä tai mikään muu viljelyskasvi. Lusteseurakunta kasvoi nopeasti tämän ensimmäisen jakson aikana. Mutta vehnä-seurakunta kukoisti myöskin. Ensimmäisen jakson lopussa nikolaiittain teot kukoistivat paikallisissa väärän viinipuun seurakunnissa yrittäen yhä lisääntyvästi levittää vaikutustaan oman ruumiinsa ulkopuolelle. Sen vaikutus tuntui oikeassa seurakunnassa, sillä miehet, kuten Polycarpus kutsuivat itseään piispoiksi viitaten tuohon titteliin tavalla, joka ei ollut siihen luonnostaan kuuluva SANAN mukaan. Myöskin tuossa jaksossa oli oikea seurakunta kadottanut ensimmäisen rakkautensa. Tätä rakkautta luonnehdittiin morsiamen ja yljän rakkaudeksi hääaikana ja avioliiton alkuvuosina. Oli tullut tuon täydellisen rakkauden kylmentyminen seurakunnassa.

Mutta huomаткаapa, että Ilm. 2:1 kuvaa Herraa Jeesusta seurakuntansa keskellä ja pitämässä sanansaattajiaan oikeassa kädessään. Koska tämä morsian on langennut; koska seurakuntayhteisö on nyt oikean ja väärän sekoitus, ei Hän jätä sitä. Se on Hänen. Näin on Room. 14:7-9 mukaan. "Sillä ei kukaan meistä elä itsellensä, eikä kukaan kuole itsellensä. Jos me elämme, niin elämme Herralle, ja jos kuolemme, niin kuolemme Herralle. Sentähden, elimmepä tai kuolimme, niin me olemme Herran omat. *Sillä sitä varten Kristus kuoli ja heräsi eloon, että hän olisi sekä kuolleitten että elävien Herra.*" Ristillä Hän osti KOKO maailman ihmiset. He ovat Hänen. Hän on elävien ja kuolleiden Herra (kysymys on omistuksesta, EI suhteesta). Ja Hän kulkee tuon ruumiin keskellä, jonka sisällä on sekä elämä että kuolema.

Mitä oli istutettu ensimmäisellä, Efeson seurakuntajaksolla, tulisi kehittymään toisessa ja muissa seurakuntajaksoissa, kunnes se kypsyisi elonkorjuun aikana (viimeisen seurakuntajakson

aikana). Siten odotamme Smyrnan ajanjaksolla Pyhän Hengen ilmestyksen kautta tapahtuvaa seurakunnan historian valaisemista ja laajempaa selvitystä.

Tässä jaksossa väärän viinipuun viha lisääntyy. Katsokaahan, he (jae 9) ovat erottaneet itsensä totuuden yhteydestä. He lähtevät ulos heistä. He olivat valehtelijoita. He kutsuivat itseään sellaiseksi, mitä he eivät olleet. Mutta tuhosiko Jumala heidät? Ei. "Antakaa, lusteen kasvaa yhdessä vehnän kanssa elonkorjuuseen asti."

"Mutta, Herra, heidät pitäisi tuhota, sillä he tuhoavat Sinun kansasi. He tappavat heitä."

"Ei, antakaa lusteen olla. Mutta morsiamelleni Minä sanon: 'Ole sinä uskollinen kuolemaan asti. Rakasta Minua vieläkin enemmän'."

Opimme varmasti, että tämä väärä viinipuu on saatanan viinipuu. Heidän kokoontumisensa on hänestä (saatanasta). He kokoontuvat Jumalan nimessä ja valehtelevat, että ovat Kristuksen. He saarnaavat, opettavat, kastavat, palvovat, ottavat osaa erilaisiin hengellisiin jumalanpalvelustehtäviin, jotka Kristus on antanut seurakunnalle; kuitenkin he eivät ole Jumalasta. Mutta koska he sanovat olevansa, Jumala pitää heitä vastuullisina ja kussakin seurakuntajaksossa puhuu heille ja heistä. He muistuttavat meitä tarkalleen Bileamista. Hänellä oli profeetallinen palvelustehtävä. Hän tunsi oikean tavan lähestyä Jumalaa; kuten näemme hänen uhratessaan puhtaita eläimiä. Kuitenkaan hän ei ollut todellinen SANAN PROFEETTA, sillä kun Jumala kielsi häntä kunnioittamasta Baalakia läsnäolollaan, hän kuitenkin etsi syytä lähteä, sillä hänen vaikuttimenaan oli hänen kultan ja vaikutusvallan himonsa. Niin siis Jumala antoi hänen mennä. Jumalan täydellinen tahto antoi tietä Jumalan sallivalle tahdolle Bileamin "sydämen halun" tähden. Jumala itseasiassa sanoi: "Jatka." Muuttiko Jumala mielensä? Ei. Jumalalla oli tiensä riippumatta Bileamin menemisestä. Bileam ei tehnyt Jumalan tahtoa mitättömäksi. Jumalalla oli tiensä kaikesta huolimatta. Bileam oli häviäjä, sillä hän sivuutti Sanan. Ja tänä päivänä meillä on aivan sama tilanne. Naissaarnaajia, organisaatio, väärä oppi jne; ihmiset palvovat Jumalaa, tuovat ilmi Pyhän Hengen tekoja ja kulkevat aivan samaa tietä kuin Bileam, väittäen, että Jumala on puhunut heille jopa silloinkin, kun vastaanotettu tehtävä on vastakkainen ilmituodulle Sanalle. Minä en kiellä, etteikö Jumala puhuisi heille. Mutta on samoin kuin silloin, kun Hän puhui Bileamille tuolla toisella kerralla. Hän tiesi, että Bileam arvosti oman sydämensä halua enemmän kuin Sanaa ja asetti sen Sanan yläpuolelle ja Hän antoi sen tapahtua. Kuitenkin Hänellä oli koko ajan OMA tiensä ja Hänen tahtonsa tapahtui lopussa. Samoin tänä päivänä Jumala käskee ihmisten jatkaa oman sydämensä halujen mukaan, sillä he ovat hyljänneet Sanan. MUTTA JUMALAN TAHTO TULEE TAPAHTUMAAN TÄSTÄ HUOLIMATTA. Aamen. Toivon, että näette tämän. Se ei ainoastaan selvitä paljon sitä, mitä nähdään kaikissa seurakuntajaksoissa, vaan auttaa myös erityisesti tässä viimeisessä seurakuntajaksossa, jossa on niin paljon (Pyhän Hengen työn) ilmituomista ja ulkonaisia siunauksia, kun koko seurakuntajakso on niin Jumalan Sanan ilmaisevaa tahtoa vastaan.

Jos mikä, niin tämä (Efeson) aikakausi vastaanotti sanoman voimakkaana ja puhtaana. Se oli ja on tuo Vanhan "Testamentin totuus: " Orjattaren poika vainoaa vapaan vaimon poikaa, kunnes orjattaren poika ajetaan pois." Se antaa meidän tietää, että saatanan viha ja herjaus todellista kristittyä vastaan tulee purkautumaan sen joukon kautta, joka koostuu nimellisistä, valheellisista kristityistä, ja että tämä tulee lisääntymään, kunnes Jumala repii juurineen ylös tuon väärän viinipuun Laodikean seurakuntajakson lopussa.

Kolmas seurakuntajakso paljasti profetian hengen kautta, että maailmallinen seurakunta tulisi vastaanottamaan nikolaismin oppina. Papiston erottaminen maallikoista kasvoi siitä raamatullisesta opista, jossa vanhimmat (paikallisen lauman paimenet) johtivat laumaa Sanan mukaan, "Nikolaiittain opiksi", jossa papisto asetti itsensä arvoasteisiin toinen toisensa yläpuolelle, ja tämä epäraamatullinen kaava sittemmin kehittyi pappiudeksi, joka asetti papiston

Jumalan ja ihmisten väliin antaen papistolle tiettyjä oikeuksia samalla kieltäen maallikolta Jumalan tälle antamat oikeudet. Tämä oli anastus. Tässä seurakuntajaksossa siitä tuli oppi. Se otettiin kirkkoon Jumalan varmana Sanana, mitä se ei todellakaan ollut. Mutta papisto kutsui sitä Jumalan Sanaksi ja siksi oppi oli antikristillinen.

Koska inhimillinen hallinto on selvää ja yksinkertaista politiikkaa, tuli kirkko sekoitetuksi politiikkaan. Tämän kehityksen toivotti tervetulleeksi diktaattori-keisari, joka liitti kirkon politiikan valtion politiikkaan ja voiman avulla perusti väärän kirkon (saatanan valheuskonnon) oikeaksi uskonnoksi. Eri keisarien antamien julistusten kautta näemme väärän kirkon valtion mahdollisilla tuhoamassa oikeaa viinipuuta jopa vielä innokkaammin.

Surullista sanoa, että oikea viinipuu ei ollut täysin vastustuskykyinen tälle opille. Tällä en tarkoita sitä, että oikea viinipuu koskaan olisi tehnyt nikolaiittain opista oppijärjestelmää, kaukana siitä. Mutta tuo pieni kuoleman mato jatkoi imeytymistään oikeassa viinipuussa toivoen, että se kaatuisi. Jopa oikean seurakunnan sisällä miehet, jotka Jumala oli kutsunut johtajiksi, käyttivät tätä titteliä tarkoittamaan hiukan enemmänkin vain paikallista vastuuta. Käsitys, joka vallitsi seurakunnassa Paavalin opetuksesta, ei ollut aivan puhdas tähän aikaan. Sillä Paavali oli sanonut: "Ja he ylistivät Jumalaa minun tähteni." Mitä valtuuksia Paavalilla sitten olikaan, piti hän ihmisten katseet Jumalassa, jolta ovat kaikki valtuudet. Mutta papisto katsoi aina sekä jumalalliseen ETTÄ INHIMILLISEEN johtoon antaen siten kunnian sinne, minne kunnia ei kuulu. Me huomaamme, että oikea seurakunta oli tahrattu inhimillisyydellä. Kun Nikolaiittain oppi oli perustettu - apostolinen vallanperimys, ostetut sananpalvelijät, äänestetyt pastorit jne. - se oli vasta yksi väärän kirkon askel bileamismiin. Toinen askel saatanan syvyyksiin oli nyt kehittyvässä.

Tämä toinen askel oli Bileamin oppi (kuvattu Ilm. 2:14), jossa Bileam opetti Baalakille, miten tämä voisi langettaa Israelin lapset "yhteisellä kokouksella". Siinä vieraat tekisivät kukin kaksi asiaa, jotka olisivat Jumalan Sanaa vastaan. Muistatthän, että Baalak tarvitsi apua säilyttääkseen kuningaskuntansa. Hän otti yhteyttä tuon ajan merkittävimpään hengelliseen hahmoon, Bileamiin. Bileam antoi neuvon, joka langetti ja tuhosi Israelin. Ensinnäkin se oli ehdotus, että he kaikki kokoontuisivat yhteen ja puhuisivat asiat selviksi; söisivät yhdessä ja saisivat asiat selvitettyiksi loppujen lopuksi toinen toistensa ymmärtäminen auttaa jo pitkälle. Aluksi sinä teet sen, että menet sinne. Seuraava askel on yhteinen jumalanpalvelus, ja tietysti pieni painostus isännän taholta tavallisesti saa vieraat menemään pitemmälle kuin he aikoivatkaan. Nyt asia on niin, ettei tämä tapahtunut ainoastaan Vanhassa Testamentissa Jumalan seurakunnalle, vaan se tapahtui myös Uuden Testamentin seurakunnalle, sillä silloinkin oli keisari, joka tarvitsi apua kuten Baalak varmistaakseen kuningaskuntansa. Niinpä Konstantinus kutsui nimikristityt, Rooman ensimmäisen kristillisen kirkon, auttamaan häntä saamaan kristityt hänen taakseen, koska he olivat hyvin suuri ryhmä. Tuloksena oli Nikean kirkolliskokous vuonna 325. Siinä kristityt, sekä oikeat että väärät, tulivat yhteen Konstantinuksen kutsusta. Oikeilla kristityillä ei ollut mitään asiaa koko kokoukseen. Kaikesta siitä huolimatta, mitä Konstantinus teki yhdistääkseen heidät (sekä oikeat että väärät kristityt), tiesivät Oikeat kristityt, että ei tämä ollut oikea paikka heille ja lähtivät pois. Mutta niille, jotka jäivät, Konstantinus antoi valtion kassasta rahaa niinkuin myös poliittista ja fyysistä valtaa. Kansa totutettiin epäjumalanpalvelukseen ja spiritismiin, sillä "patsaita, joissa oli pyhien nimiä asetettiin rakennuksiin ja ihmisiä opetettiin kanssakäymiseen kuolleiden kanssa eli rukoilemaan pyhiä, mikä ei ole mitään muuta kuin spiritismia. Sillä ruuan sijasta, jota ihminen todella tarvitsee, nimittäin Jumalan Sanaa, heille annettiin uskontunnustuksia, uskonkappaleita ja rituaaleja, jotka annettiin väkisin valtion pakkovallalla ja ennen kaikkea muuta, heille annettiin kolme jumalaa yhden todellisen Jumalan nimeen kolminaisuudeksi liitettyinä. Ja vesikaste Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen antoi tietä pakanalliselle kasteelle kolmeen "titteliin".

Todellisten uskovaisten ei olisi pitänyt mennä kokoukseen. He olivat jo kadottaneet paljolti totuutta, ja nyt he kadottaisivat myös Jumalan olemuksen ymmärtämisen ja kadottaisivat nimen titteileihin vesikasteessa.

Tarkastelkaapa tätä Bileamin oppia hyvin huolellisesti. Ennenkaikkea huomatkaa, että se on turmeltuneen papiston tarkoituksellista toimintaa, jonka välityksellä he sitovat ihmiset itseensä johtamalla tarkoituksellisesti epäuskon syntiin. Nikolaiittain oppi oli papiston turmeltuneisuutta, sillä he etsivät poliittista valtaa keskenään, kun taas bileamismi on ihmisten alistamista heidän uskonkappale- ja jumalanpalvelusjärjestelmiinsä tarkoituksella sitoa heidät. Tarkastelkaapa tätä nyt huolellisesti. Mikä oli se, mikä sitoi ihmiset nimelliseen kirkkoon ja siten tuhosi heidät? Se oli: uskonkappaleet ja -tunnustukset, jotka oli muovattu kirkon oppien mukaan. Se oli roomalaiskatolisen kirkon oppi. Heille ei annettu todellista ruokaa, Sanaa. Heille annettiin ruokaa, joka tuli epäjumalanpalveluksesta; Babylonin pakanuus yhdistettynä kristilliseen terminologiaan (nimistöön). Ja tämä aivan sama henki ja oppi on kaikkien protestanttien keskuudessa ja sitä kutsutaan KIRKKOKUNNAKSI. Nikolaismi on organisaatio, kirkon johdon inhimillistäminen ja siten Pyhän Hengen syrjäyttäminen. Bileamismi on kirkkokunnallisuutta, joka ottaa kirkon käsikirjan Raamatun sijasta. Ja aivan tähän hetkeen asti ovat monet Jumalan ihmiset kirkkokunnallisuuden ansassa ja Jumala huutaa heille: "Tulkaa ulos siitä te Minun kansani, ettette tulisi osallisiksi hänen synneistään ja ettette joutuisi vastaanottamaan hänen vitsauksiansa." Huomaatte, että he ovat tietämättömiä. Mutta jos ylöstempaaminen tapahtuisi tällä hetkellä, ei tietämättömyys riittäisi vapautukseksi Jumalan tuomiosta, koska on oltu väärissä riveissä.

Sillä papisto, joka organisoi itsensä siten, että he ovat arvoasteissa toinen toisensa yläpuolella, kunnes ovat lopulta esim. arkkipiiispan johtamia; on antikristuksen hengen ilmituloa, tuon hengen osoitus, riippumatta siitä, kuinka ihmeellistä ja välttämätöntä se sitten näyttääkin olevan. Se ei ole mitään muuta kuin sitä, että inhimillinen järkeily ottaa Sanan paikan. Ja kuka tahansa, joka on organisoidussa kirkkokunnassa, on aivan antikristuksen järjestelmän keskellä. Nyt sallikaa minun sanoa se hyvin selvästi. MINÄ EN OLE IHMISIÄ VASTAAN. MINÄ OLEN JÄRJESTELMIÄ VASTAAN.

Kirkon ja valtion yhdistämisen kautta valmistettiin pohja ajanjaksoja varten. Ja todellakin, lähes tuhanneksi vuodeksi seurakunta (kirkko) meni pimeyteen: tuntien saatanan syvyydet. Kun mikä tahansa uskonnollinen joukko omaksuu sekä nikolaiittain opin että Bileamin opin, ja heillä on poliittinen, taloudellinen ja fyysinen voima takanaan heitä tukemassa, on vain yksi suunta, minne he voivat kulkea. Tämä suunta on suoraan Iisebelin oppiin. Miksi sanomme näin? Koska, kuten osoitimme neljännen seurakuntajakson tutkistelussa, Iisebel oli siidonilainen, Ethbalin tytär. Ethbal oli Astarten ylipappi. Hän oli murhaaja. Tämä nainen meni naimisiin Ahabin (Israelin kuninkaan) kanssa poliittisten etujen tähden. Sittemmin hän otti johtoonsa uskonnon kansalta ja murhasi leeviläiset ja teetti temppeleitä, joissa hän sai ihmiset palvelemaan Astartea (Venusta) ja Baalia (aurinkojumalaa). Hän muodosti opetuskaavat ja asetti omat pappinsa opettamaan niiden mukaan, ja papit puolestaan saivat kansan hyväksymään sen. Tässä voitte nähdä tarkalleen sen, missä muodollinen kirkko oli pimeinä seurakuntajaksoina. He jättivät Jumalan Sanan kokonaan, paitsi Jumalan "titteleitä" (Isä, Poika, Pyhä Henki) ja nimiä sekä joitakin Raamatun periaatteita. Mitä he ottivat Raamatusta, sen he vääntelivät muuttamalla sen merkityksen. Heidän piispa-oppilaitoksensa kirjoittivat hyvin laajoja tutkielmia, heidän paavinsa julistivat itsensä erehtymättömiksi ja sanoivat, että he vastaanottivat ilmestyksen Jumalalta ja puhuvat kansalle kuin Jumala. Kaikki tämä opetettiin papeille, jotka pelon avulla saivat ihmiset uskomaan sen. Olla eri mieltä merkitsi kuolemaa tai yhteyksien katkeamista, joka saattoi olla pahempaa kuin kuolema. Kirkko otti nyt johdon varmalla äänellä, ja villinä vallasta he joivat marttyyrien verta, kunnes todelliset kristityt olivat lähes lopetetut ja Sanaa oli tuskin lainkaan

jäljellä ja vain vähän Pyhän Hengen ilmituloa. Mutta oikea viinipuu kamppaili ja säilyi elossa. Jumala oli uskollinen pienelle laumalle ja huolimatta siitä, mitä Rooma saattoi tehdä heidän ruumiilleen, ei se voinut tappaa Henkeä heissä, ja Totuuden valo loisti heissä Pyhän Hengen ja voiman tukemana.

Tämä on sopiva paikka tehdä valaiseva havainto. Katsokaa. Nikolaiittain teot ja opit, Bileamin oppi, ja väärä naisprofeetan, Isebelin, opetus eivät muodostu kolmesta hengestä tai muodosta kolmea hengellistä alkulähdettä. Nämä kolme ovat vain saman hengen eri ilmenemismuotoja, kun se menee syvyydestä syvyyteen. Mitä se kaikki on, on organisaation antikristillinen henki sen kolmessa erilaisessa vaiheessa. Sen jälkeen kun papisto erotti itsensä ja organisoi itsensä, se ahdisti ihmisiä johtamalla heidät organisaatioon. Tämä organisaatio perustui uskontunnustuksille ja uskonkappaleille, joita he opettivat Uimisille puhtaan Jumalan Sanan sijasta. Rituaali ja seremonia sai lisääntyvän osan jumalanpalveluksissa, ja pian tämä koko järjestelmä oli sotaista ja pirallinen voima, joka teki parhaansa vallitakseen kaikkia saarnoilla, suostuttelulla tai kirjaimellisella voimalla. Se sai voimansa omilta valheellisilta profetioiltaan, eikä Jumalan Sanasta. Se oli nyt täysin antikristillinen, vaikka se kulkikin Kristuksen nimessä.

Loputtomalta näyttäneen ajan jälkeen, jolloin Totuuden luulisi jo varmasti kuolevan, aikoivat miehet vastustaa Rooman katolisen kirkon kelvottomuutta, koska ei edes mielikuvitustaan käyttämällä voinut ajatella, että Jumala olisi ollut sellaisessa opetuksessa ja johdossa. Nämä vastalauseet joko torjuttiin ja ne kuolivat, koska eivät onnistuneet kiinnittämään huomiota, tai sitten Rooma tukahdutti ne. Mutta sitten Jumala ehdottoman valtansa nojalla armossaan lähetti Martti Luther -nimisen sanansaattajan aloittamaan uskonpuhdistuksen. Hän työskenteli ilmapiirissä, jossa Rooman kirkolla oli "annettu köyhtä niin paljon, että se oli hirttäytyä" siihen. Kun siis Luther saarnasi vanhurskautta uskon kautta, alkoi oikea viinipuu ensimmäistä kertaa satoihin vuosiin kasvaa runsaalla tavalla. Kuten nimellinen kirkko oli käyttänyt valtion voimaa itseään tukeakseen, niin nyt valtion voima alkoi virrata sitä vastaan. Tässä Luther niinkuin todelliset uskovatkin tekivät erehdyksensä. He sallivat valtion tukea heitä. Niinpä tämä seurakuntajakso ei tunkeutunut kovin pitkälle Sanassa. Kiitos Jumalalle, että se meni niin pitkälle kuin se meni, mutta koska se nojasi suuressa määrin poliittiseen mahtiin, päättyi tämä seurakuntajakso organisoitumiseen, ja juuri tämä ryhmä, joka Lutherin sukupolven aikana oli murtautunut ulos väärästä viinipuusta, nyt kääntyi tullakseen takaisin porton tyttäreksi, sillä se meni suoraan takaisin nikolaismiin ja bileamismiin. Tämä aikakausi sisälsi monia riiteleviä lahkoja, ja voidakseen nähdä, kuinka kauas he menivät todellisesta siemenestä, tarvitsee vain lukea historiaa ja huomata, kuinka he vainosivat toisiaan; jopa kuolemaan asti joissakin tapauksissa. Mutta heidän keskuudessaan oli *muutamia nimiä*, kuten jokaisessa seurakuntajaksossa.

Me iloitsemme tässä seurakuntajaksossa yhdestä asiasta: uskonpuhdistus oli alkanut. Se ei ollut ylösnousemus, vaan uskonpuhdistus. Myöskään se ei ollut kaiken ennalleen asettaminen. Mutta vehnäanjyvä, joka kuoli Nikeassa ja lahosi pimeinä seurakuntajaksoina, työnsi nyt ylös totuuden version vahvistaen siten, että jonakin päivänä tulevaisuudessa, laodikean seurakuntajakson lopussa, juuri ennen Jeesuksen tuloa, seurakunta tulisi olemaan jälleen Vehnänsiemen-Morsian, kun taas valhevehnä koottaisiin ja poltettaisiin tulisessa järvässä.

Viides jakso oli tuonut mukanaan suuren Sanan kylvämisen painokoneen keksimisen kautta, ja kuudes seurakuntajakso käytti sitä nopeasti hyödykseen. Tämä jakso oli uudistuksen toinen vaihe ja kuten aikaisemmissa tutkisteluissa on todettu, tähtäpään kausi. Kasvatusta oli yltäkyllin. Jakso oli älykkäiden miesten aikaa, jotka rakastivat Jumalaa ja palvelivat Häntä, lähetysaarnajia oli runsaasti ja Sana levisi yli maapallon. Se oli veljellisen rakkauden jakso.

Se oli avoimen oven jakso (Filadelfian aikakausi). Se oli viimeinen pitempi jakso, sillä sen jälkeen tulisi Laodikean seurakunta jakso, ja se tulisi olemaan lyhyt.

Oikea viinipuu kasvoi runsaasti, enemmän kuin minkään muun jakson aikana, jos ajatellaan lukuja USA:ssa ja muissa maissa. Tämä jakso toi pyhät miehet eturintamaan. Oikea viinipuu levittäytyi ja väärä viinipuu peräytyi. Kaikkialla, minne oikea viinipuu meni, Jumala antoi valoa, elämää ja onnea. Väärä viinipuu myös osoitettiin siksi, mikä se on ja oli: pimeys, viheliäisyys, köyhyys, tietämättömyys ja kuolema. Ja kuten väärä viinipuu ei voinut voimansa päivinä tappaa oikeaa viinipuuta, ei oikea viinipuukaan nyt voinut tuoda väärää viinipuuta Jeesuksen Kristuksen luo. Mutta väärä viinipuu kaivautui maahan jääden odottamaan viimeisen seurakuntajakson loppuhetkeä, jolloin se tulisi voittamaan kaikki takaisin itselleen lukuunottamatta tuota pientä laumaa, joka on: valitut, Jumalan todellinen viinipuu.

Mutta kuinka surulliseksi tämä aikakausi meidät tekeekään, kun ajattelemme, että jokainen suuri Jumalan antama herätys (ja niitä oli monta) laiminlöi Nikolaiittain opin pois heittäminen ja ne kaikki organisoituivat ja kuolivat. Sitten he tulivat kirkkokunniksi pitääkseen hengellisesti kuolleet ruuattomilla laitumilla. Vähän he siitä tiesivät, mutta jokainen ryhmä oli saman erehdyksen tahraama, ja kun herätyksen liekki paloi hiljaisemmin, otti organisaatio ylivallan ja ihmiset tulivat aidatuiksi kirkkokuntiin. He olivat ainoastaan nimikristittyjä, vaikkakin jokainen ryhmä julisti samalla varmuudella kuin katolinen kirkko, että he ovat oikeassa ja kaikki muut väärässä. Tilanne oli nyt valmis tyttärien palaamiselle viimeisen seurakuntajakson aikana Rooman, äitikanan alle.

Ja niin me tulemme viimeiseen seurakunta jaksoon, Laodikean aikaan. Tämä on meidän aikamme. Tiedämme, että se on viimeinen jakso, koska juutalaiset ovat Palestiinassa. Ei ole väliä sillä, miten he sinne ovat joutuneet; pääasia on, että he ovat siellä. Ja tämä on sadonkorjuunaika. Mutta ennekuin voi olla. sadonkorjuuta, täytyy olla kypsytminen; molempien viinipuiden lopullinen kypsytminen.

Lutherin aika oli kevät. Wesleyyn aika oli kasvun kesäaika. Laodikean aika on elonkorjuuaika; valhevehnän yhteenkerääminen niputtamista ja polttamista varten sekä vehnän kerääminen aittoihin Jumalaa varten.

Elonkorjuuaika. Oletteko huomanneet, että elonkorjuun aikana, vaikka tapahtuukin todellinen nopeutuminen kypsymisessä, niin vastaavasti tapahtuu myös hidastuminen kasvussa, kunnes kasvua ei ole lainkaan? Eikö se olekin täsmälleen sitä, mitä näemme? Valheviini menettää suuria joukkoja kommunismille ja erilaisille muille uskoille. Sen. jäsenmäärät eivät lisäänty, kuten se haluaisi meidän ajattelevan, Sen ote ihmisiin ei ole sitä, mitä se oli aikaisemmin, ja niin monessa tapauksessa kirkossakäynti on vain näyttelyä. Entä oikea viinipuu? Mitä hänestä? Kasvaako se? Missä ovat ne valtavat ihmisjoukot, jotka tulevat esiin herätyksissä ja vastaavat alttarikutsuun? Eivätkö useimmat heistä olekin pelkästään inhimillisten tunteiden varassa tulleita, tai he haluavat jotakin fyysistä mielummin kuin sitä, mikä on todella hengellistä? Eikö tämä päivä olekin kuten se päivä, jolloin Nooa astui arkkiin ja ovi suljettiin, mutta jolloin Jumala vielä viivytti tuomiota seitsemän päivää? Kirjaimellisesti ei kukaan kääntynyt Jumalan puoleen noina hiljaisina päivinä.

Ja kuitenkin on sadonkorjuun aika. Tänä aikakautena täytyy tulla esiin niiden, jotka saattavat vehnän ja valhevehnän (lusteen) kypsymään. Valhevehnä kypsyy hyvin nopeasti turmeltuneiden opettajiensa alaisena, jotka kääntävät ihmiset pois Sanasta. Mutta myös vehnän tulee kypsyä. Ja sille Jumala on lähettävä *profeetta-sanansaattajan*, jolla on Pyhän Hengen vahvistama palvelustehtävä, jotta valitut voisivat ottaa hänet vastaan. He tulevat kuulemaan häntä, kuten alkuseurakunta kuunteli Paavalia, ja morsian tulee pysymään Sanassa, kunnes hän

tulee olemaan Sana-Morsian ja voimateot tullaan löytämään hänessä, sillä ne seuraavat aina puhdasta Sanaa ja uskoa.

Väärän kirkon ryhmittymät tulevat yhteen kirkkojen maailmanneuvostossa. Tämä kirkkojen maailmanneuvosto on "KUVA, JOKA TEHTIIN PEDOLLE." Ilm. 13:11-18: "Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta, ja sillä oli kaksi sarvea niinkuin karitsan sarvet, ja se puhui niinkuin lohikäärme. Ja se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen nähden ja saattaa maan ja siinä asuvaliset kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinhaava parani. Ja se tekee suuria ihmeitä, niin että saa tulenkin lankeamaan maahan ihmisten nähden. Ja se villitsee maan päällä asuvaliset niillä ihmeillä, joita sen sallittiin tehdä pedon nähden; se yllyttää maan päällä asuvaliset tekemään sen pedon kuvan, jossa oli miekanhaava ja joka virkosi. Ja sille annettiin valta antaa pedon kuvalle henki, että pedon kuva puhuisikin ja saisi aikaan, että ketkä vain eivät kumartaneet pedon kuvaa, ne tapettaisiin. Ja se saa kaikki, pienet ja suuret, sekä vapaat, että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa, ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku. Tässä on viisaus. Jolla ymmärrys on, se laskeeseen pedon luvun; sillä se on ihmisen luku. Ja sen luku on kuusisataa kuusikymmentä kuusi." Nyt muistamme, että se oli keisarillinen, pakanallinen Rooma, joka kaatui miekkaan. Mutta se parantui kuolettavasta haavasta liittymällä Rooman nimikristittyyn kirkkoon ja yhdistämällä pakanuuden ja kristinuskon ja siten tulemalla 'Pyhäksi Rooman Keisarikunnaksi, mikä tulisi olemaan kestävä, kunnes Jeesus tulee ja tuhoaa sen. Mutta Rooma ei kulje tällä tiellä yksin. Sen tyttäret ovat aivan sen mukana ja se tulee ottamaan ehdottoman vallan Kirkkojen Maailmanneuvoston kautta. Joidenkin mielestä tämä voi näyttää kaukaa haetulta, mutta itse asiassa kaikki voivat nähdä sen aivan selvästi, koska juuri tällä hetkellä kirkot valvovat politiikkaa, ja sopivassa tilaisuudessa ne tulevat ilmaisemaan täsmälleen, kuinka suurta tämä valvonta on. Tämä ekumeeninen liike tulee päättymään siihen, että Rooma on sen johdossa, vaikkakaan ihmiset eivät sitä näin kaavailleet. Näin tapahtuu, koska Ilm. 17:3-6 sanoo, että portto, Babylonin salaisuus, istuu pedon selässä. Hän valvoo neljättä eli viimeistä keisarikuntaa. Tämä Rooman kirkko tekee sen. Maailman kirkkojärjestelmä alaisenaan Rooma tulee valvomaan, kontrolloimaan, ja tämä kuva (kirkkojärjestelmä) tulee tottelemaan Roomaa, koska Rooma valvoo maailman kultaa. Siten kaikkien ihmisten täytyy kuulua maailman kirkkojärjestelmään tai olla ilman elinmahdollisuuksia, sillä he eivät voi myydä eikä ostaa ilman pedon merkkiä kädessä tai otsassa. Tämä merkki päässä tarkoittaa, että heidän täytyy ottaa maailman kirkkojärjestelmän oppi, joka on kolminaisuus oppi jne., ja merkki kädessä tarkoittaa, että heidän täytyy tehdä maailman kirkkojen tahto. Tällä suurella vallalla kirkkojärjestelmä tulee vainoamaan todellista morsianta. Tämä kuva tulee yrittämään estää morsianta saarnaamasta ja opettamasta jne. Sananpalvelijoiden toiminta morsiamessa tullaan kieltämään niin, etteivät he saa antaa lohdutusta ja totuutta ihmisille, jotka tarvitsevat sitä. Mutta ennenkuin antikristus (henkilökohtaisesti) ottaa johtoonsa tämän täydellisen maailmankirkkojen järjestelmän, tullaan oikea seurakunta ottamaan pois tästä maailmasta olemaan Herran kanssa. Jumala sieppaa morsiamen Karitsan suurelle hääaterialle.

Nyt koska tämä loppuluku on siksi, että seurattaisiin kahta seurakuntaa ja kahta henkeä helluntaipäivästä niiden loppuun asti, otamme vielä aikaa osoittaaksemme tämän Laodikean seurakuntajaksossa.

Tämä jakso alkoi juuri kahdennenkymmenennen vuosisadan vaihteen jälkeen. Koska sen tuli olla se jakso, jona todellinen seurakunta tulisi olemaan jälleen se morsian, joka se oli helluntaipäivänä, täytyy välttämättä myös dynaamisen voiman palata seurakuntaan. Uskovat aistivat tämän hengessään ja alkoivat huutaa Jumalalta samanlaista vuodatusta kuin oli ensimmäisellä vuosisadalla. Kun monet alkoivat puhua kielillä ja ilmituoda Hengen lahjoja, näytti se vastaukselta. Uskottiin, että tämä oli se kauan odotettu

ENNALLEENASETTAMINEN. Sitä se ei ollut, sillä myöhempi sade voi tulla vasta aikaisemman sateen jälkeen, joka on keväsade tai OPETUKSEN sade. Sen jälkeen on syyssade, joka on ELONKORJUUSADE. Kuinka voisi tämä olla oikea asia, kun *opettamisen sade* ei ollut tullut? Profeetta-sanansaattaja, jonka oli määrä tulla OPETTAMAAN ihmisiä ja kääntämään lasten sydämet heidän helluntain aikaisten isiensä puoleen, ei ollut vielä tullut. Siten se, minkä oli ajateltu olevan ennalleenasettaminen ja lopullinen kypsyminen ylösottoa varten, ei ollut tullut. Siinä oli sekoitus epäoikeutettua osanottoa hengellisestä siunauksesta ja ilmaisusta, ilmituonnista Pyhässä Hengessä, kuten olemme jatkuvasti osoittaneet teille. Siinä oli myöskin perkeleen voima, sillä miehet olivat perkeleiden valvonnan, kontrollin alaisina, eikä kukaan näyttänyt tajuavan sitä. Tuoden sitten julki, että se ei ollut se TODELLINEN, nämä ihmiset (jopa ennen kuin toinen sukupolvi ehti ilmaantua; organisoituivat ja kirjoittivat epäraamatulliset oppinsa ja rakensivat omat aitauksensa niinkuin jokainen ryhmä ennen heitä oli tehnyt.

Muistakaa, että silloin kun Jeesus oli maan päällä, oli myös Juudas. Kumpikin tuli erilaisesta hengestä ja kuolemassa kumpikin meni omaan paikkaansa. Kristuksen Henki sittemmin tuli takaisin todellisen seurakunnan ylle, ja Juudaksen henki tuli takaisin väärän kirkon ylle. Tämä on Kirjoituksissa. Ilm.6:1-8 "Ja minä näin, kuinka Karitsa avasi yhden niistä seitsemästä sinetistä, ja kuulin yhden niistä neljästä olennota sanovan niinkuin ukkosen äänellä: 'Tule!' Ja minä näin, ja katso: valkea hevonen; ja sen selässä istuvalla oli jousi, ja hänelle annettiin seppäle, ja hän lähti voittajana ja voittamaan. Ja kun Karitsa avasi toisen sinetin, kuulin minä toisen olennon sanovan: 'Tule!' Niin lähti toinen hevonen, tulipunainen, ja sen selässä istuvalle annettiin valta ottaa pois rauha maasta, että ihmiset surmaisivat toisiaan; ja hänelle annettiin suuri miekka. Ja kun Karitsa avasi kolmannen sinetin, kuulin minä kolmannen olennon sanovan: 'Tule!' Ja minä näin, ja katso: musta hevonen; ja sen selässä istuvalla oli kädessään vaaka. Ja minä kuulin ikäänkuin äänen niiden neljän olennon keskeltä sanovan: 'Koiniks-mitta nisuja yhden denarin, ja kolme koiniksia ohria yhden denarin! Mutta älä turmele öljyä äläkä viiniä.' Ja kun Karitsa avasi neljännen sinetin, kuulin minä neljännen olennon äänen sanovan: 'Tule!' Ja minä näin, ja katso: hallava hevonen; ja sen selässä istuvan nimi oli Kuolema, ja Tuonela seurasi hänen mukanaan, ja heidän valtaansa annettiin neljäs osa maata, annettiin valta tappaa miekalla ja nälällä ja rutolla ja maan petojen kautta." Huomatkaa, kuinka Juudaksen henki tuli takaisin ratsastaen valkealla hevosella. Se oli valkea. Niin lähellä oikeata aivan kuten Juudas oli lähellä Jeesusta. Valkealla hevosella ratsastavalle annettiin kruunu. Kuinka? Tuo henki oli nyt nikolaiittain järjestelmän johtaja, ja hän oli kolmikruunuinen paavi, joka istui kuin Jumala temppelissään, kutsuen itseään Kristuksen sijaiseksi. Täten (koska Kristuksen sijainen on Pyhä Henki), paavi kutsui itseään Pyhäksi Hengeksi, eli syrjäytti Pyhän Hengen, toimien Hänen puolestaan. Juudaksen henki hänessä teki tämän. Katsokaa, kuinka hän valloitti, kulkien eteenpäin valloittaen ja valloittaen. Kristus ei tehnyt tätä. Ainoat, jotka tulivat Hänen luokseen, olivat Isän jo etukäteen valitsemia. Ja niin tuo Henki kulki eteenpäin ja eteenpäin, ja eräänä päivänä se tulee olemaan lihaan tulleen miehessä, joka tulee olemaan maailman kirkkojen johdossa; juuri niinkuin olemme jatkuvasti sanoneet. Ja kultansa avulla (muistakaa, että Juudaksella oli rahakukkaro) hän tulee valvomaan koko maailmaa, ja tuo antikristillinen järjestelmä tulee omistamaan kaiken ja yrittää valvoa jokaista. Mutta Jeesus on tuleva takaisin ja tuhoava heidät kaikki tulemisensa kirkkaudella. Ja heidän loppunsa tulee olemaan tulinen järvi.

Mutta kuinka on todellisen siemenen laita? Tulee tapahtumaan juuri niinkuin olemme sanoneet. Jumalan kansa tullaan valmistamaan Totuuden Sanan kautta, joka tulee tämän ajan sanansaattajalta. Jumalan kansassa tulee olemaan helluntain täyteys, sillä Henki tulee viemään ihmiset juuri siihen samaan, missä he olivat alussa. Tämä on "Näin sanoo Herra."

Se on "Näin sanoo Herra", sillä se on sitä, mitä Joël 2:23-26 sanoo: "Ja te, Siionin lapset, iloitkaa ja riemuitkaa Herrassa, teidän Jumalassanne, sillä hän antaa teille syyssateen,

vanhurskauden mukaan, vuodattaa teille sateen, syyssateen ja kevätsateen, niinkuin entisaikaan. Ja puimatantereet tulevat jyviä täyteen, ja kuurna-altaat pursuvat viiniä ja öljyä. Ja minä korvaan teille ne vuodentulot, jotka heinäsiirikka, syöjäsiirikka, tuhosiirikka ja kalvajasirikka söivät, minun suuri sotajoukkoni, jonka minä lähetin teitä vastaan. Ja te syötte kyllänti ja tulette ravituiksi ja kiitätte Herran, teidän Jumalanne, nimeä, hänen, joka on tehnyt ihmeitä teitä kohtaan. Eikä minun kansani joudu häpeään, iankaikkisesti." Nyt Jumala sanoo, että Hän saattaa ennalleen, Lutherin seurakuntajakso ei tehnyt sitä. Helluntailaisten seurakuntajakso ei sitä tehnyt. *Mutta Jumalan täytyy suorittaa ennalleenpalauttaminen, sillä hän ei voi kieltää sanaansa.* Tämä ei ole seurakunnan ylösnousemus, se on "ennalleenasettaminen". Jumala tulee viemään seurakunnan suoraan alkuajan helluntaihin. Nyt huomataan, että jae 25 kertoo, miksi me tarvitsemme ennalleenasettamista. Syöjä siirikat ym. ovat syöneet kaiken muun, paitsi juuren ja pienen osan runkoa. Nyt meille kerrotaan, että kaikki nuo hyönteiset ovat yksi ja sama hyönteinen erilaisissa vaiheissa. Tämä on totta. Ne ovat antikristillinen henki, joka on tullut ilmi organisaatioissa; kirkkokunnissa ja väärässä opissa kautta seurakuntajaksojen. Ja tämä poloinen pieni juuri ja varsi tullaan asettamaan ennalleen. Jumala ei aio istuttaa uutta seurakuntaa, vaan Hän tulee tuomaan alkuperäisen istutuksensa takaisin alkuperäiseen siemeneen. Hän tulee tekemään sen, kuten jakeessa 23 sanotaan, opettamisen eli kevätsateen kautta. Seuraavaksi tulee olemaan elonkorjuusade ja ylöstempaususko.

Siten me tällä hetkellä juuri olemme Matt. 24:24 täydellisessä täyttymyksessä: "Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin." Ja kuka on se, joka yrittää eksyttää jopa valitut? Oi, se on antikristuksen henki tämän viimeisen päivän "väärissä voidelluissa". Nämä väärät voidellut ovat jo tulleet "Jeesuksen nimessä" väittäen, että Jumala on voidellut heidät tätä viimeistä päivää varten. He ovat vääriä messiaita (voideltuja). He väittävät olevansa profeettoja. Mutta ovatko *he yhtä [yksi] Sanan kanssa?* Eivät koskaan! He ovat lisänneet siihen tai ottaneet jotakin pois. Ei kukaan kiellä, että Jumalan Henki tulee ilmi Hengen lahjoissa, jotka ovat heidän yllään. Mutta Bileamin tavoin heillä kaikilla on ohjelmansa. He vetoavat saadakseen rahaa, käyttävät lahjoja, mutta kieltävät tai ohittavat Sanan pelosta, että erimielisyys saattaisi pienentää heidän mahdollisuuttaan suurempaan voittoon. Vieläpä he saarnaavat pelastusta ja vapautusta Jumalan voiman kautta; aivan kuten Juudas, jolla oli Kristuksen antama palvelustehtävä. Mutta koska he ovat väärästä siemenestä, on heillä vastaavasti väärä henki, joka vaikuttaa heissä. Uskonnollisia? Oi, he lyövät laudalta valitut yritteliäisyydessä ja palavassa innossa, mutta se on laodikealaista, ei Kristuksesta, sillä se etsii suuria joukkoja ja suuria ohjelmia ja hämmästyttäviä merkkejä keskeltään. He saarnaavat Kristuksen toista tulemusta, mutta kieltävät profeettasanansaattajan, vaikka mitä tulee voimaan ja merkkeihin ja todelliseen ilmestykseen, saattaa hän varjoon heidät kaikki. Oi niin, tämä väärä henki, joka viimeisenä päivänä on niin lähellä todellista, voidaan erottaa ainoastaan sen Sanasta poikkeamisesta, ja milloin tahansa se todetaan Sanan vastaiseksi, peräytyy se aina samaan väitteeseen; jonka aikaisemmin olemme näyttäneet valheeksi: "Meillä on tuloksia, eikö vain? Meidän täytyy olla Jumalasta."

Nyt ennekuin lopetamme, haluan esittää erään ajatuksen. Kaiken aikaa me olemme puhuneet haudatusta Vehnän Siemenestä, joka työnsi esiin kaksi pientä lehteä, sitten varren, sitten todellisen tähkän. Tämä saattaa saada jonkun ihmettelemään, että sanoimmeko, että ei luterilaisilla ollut Pyhää Henkeä sentähden, että he opettivat pääasiassa vanhurskauttamista. Se voi saada jonkun ihmettelemään metodisteista samaa. Ei, ystävä, me emme sano sitä. Me emme puhu yksilöistä tai ihmisistä, vaan SEURAKUNTAJAKSOSTA. Lutherilla oli Jumalan Henki, mutta hänen aikansa ei ollut täyden ennalleenasettamisen aika toisen samanlaisen vuodatuksen kautta kuin oli alussa. Samoin oli Wesley'n, Boothin, Knoxin, Whitefieldin, Brainardin, Jonathan Edwardsin, Müllerin jne. laita. Varmastikin he olivat täynnä Pyhää Henkeä. Kyllä, he

varmasti olivat. Mutta se aika, jossa kukin heistä eli, ei ollut ennalleenasettamisen aika, niinkuin ei ollut mikään muukaan aika, paitsi tämä viimeinen, täydellisen pimennyksen ja luopumuksen aika. Tämä on luopumuksen aika, ja tämä on ennalleenasettamisen aika; tämä on päättäneen jakson aika. Tämän päätyttyä kaikki on ohi.

Niinpä me lopetamme "Seitsemän seurakuntajaksoa", sanon vain, mitä Henki sanoi kullekin seurakuntajaksolle: "Kenellä on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo."

Minä uskon vilpittömästi, että Jumalan Henki on puhunut meille; ei ainoastaan opettaen meille seurakuntajaksojen totuutta, vaan Hän on uskollisesti vaikuttanut sydämissä niin, että ne voisivat kääntyä Hänen puoleensa. Tämä on saarnaamisen ja opettamisen tarkoitus, sillä Sanan saarnaamisen ja opettamisen kautta lampaat kuulevat Jumalan äänen ja seuraavat Häntä.

Tarkoituksenani ei ole ollenkaan julistaa sanomaa ihmisille sitä varten, että he seuraisivat minua, tai liittyisivät seurakuntaani tai perustaisivat jonkun yhteisön tai organisaation. Tätä en ole koskaan tehnyt enkä tee sitä nytkään. Minä en ole yhtään kiinnostunut tuollaisista asioista, vaan minä olen kiinnostunut Jumalan asioista ja ihmisistä, ja jos voin saada aikaan yhden asian, tulen olemaan tyytyväinen. Tämä yksi asia on nähdä todellinen hengellinen suhde Jumalan ja ihmisten välillä, jossa he tulevat uusiksi luomuksiksi Kristuksessa ja täytettyinä Hänen Hengellensä elävät Hänen Sanansa mukaisesti. Haluan kutsua, vedota ja varoittaa kaikkia kuulemaan Hänen äänensä tänä aikana, ja luovuttamaan elämänsä täydellisesti Hänelle, kuten minä luotan sydämessäni, että olen antanut kaikkeni Hänelle. Jumala siunatkoon teitä ja saakoon Hänen tulemisensa teidän sydämenne iloitsemaan.